

Ad Visser 'Mensen worden hier zelfstandiger en zelfverzekerder'

ZORGAANBIEDER DE BUYTENHOF, RHOON

We hebben de boerderij overgenomen van mijn schoonvader. Het was oorspronkelijk een gemengd bedrijf en dat is het nog steeds. We telen appels, peren, bessen en aardbeien, hebben een groentetuin, varkens en vleeskoeien. Dit gebied, het Buijtenland van Rhoon, heeft deels een recreatieve bestemming. Daardoor konden we ook een winkel en een theeschenkerij beginnen.

Wij zijn een oase in het buitengebied van Rotterdam. Mensen zeggen ons vaak: 'Als we het laantje naar jullie boerderij opfietsen, valt er iets van ons af.' Tegenover globalisering van de maatschappij stellen wij de verkoop van lokale producten. Dit verbinden we met een andere omgang met elkaar dan in de samenleving gewoon is. De zorgfunctie van onze boerderij voor mensen met een beperking helpt daarbij, want deze mensen hebben niet alleen zorg nodig, ze geven ook veel. Ze zijn eerlijk en open, bieden troost als iemand het moeilijk heeft. Zij zijn het die als eersten beginnen te zingen tijdens een bijeenkomst en sfeer maken. Hun hart is vaak meer ontwikkeld dan hun verstand en dat raakt onze vrijwilligers. Wij werken veel met vrijwilligers, in totaal zijn het er wel 140. Voor hen geldt dat ze hun handen geven maar vaak ook iets komen halen. Wat, dat weten wij niet altijd precies. Ik denk het gevoel van gemeenschap en dat ze het fijn vinden iets te doen met en voor mensen met een beperking. Het mooie is dat we met veel mensen zijn

en van elkaars talenten kunnen genieten.

Mijn oudste zoon is verantwoordelijk voor de boerderij; ik ben verantwoordelijk voor de zorg, de winkel en de horeca. Verder hebben we zes mensen in dienst die begeleiding bieden. Inmiddels werken hier 21 mensen met een beperking. Wij geven ze denk ik veel ruimte en we bieden natuurlijk heel gevarieerd werk. Af en toe is het hier hectisch. In het seizoen komen wekelijks honderden mensen fruit oogsten. Dat is voor de mensen die prikkelgevoelig zijn wel eens lastig. De andere kant is natuurlijk dat ze veel complimentjes krijgen. Mensen worden hier zelfstandiger en zelfverzekerder, dat horen we ook van hun begeleiders.

Onze vrijwilligers komen meestal via kennissen, de vacaturebank in Albrandswaard of via oproepen in plaatselijke kranten. We hebben ook mensen met een burn-out die graag een poosje bij ons willen werken. Sommigen werken hier heel intensief. Er is bijvoorbeeld een gepensioneerde man die drie dagen per week de winkel coördineert. Binnen deze groep vrijwilligers is een harde kern van mensen die onze visie delen over hoe we op De Buytenhof met elkaar werken.

Op dit moment zijn de opbrengsten uit zorg, het agrarisch bedrijf en de horeca redelijk in balans. In de toekomst verwacht ik dat de commerciële kant van het bedrijf misschien belangrijker wordt om de zorg te kunnen blijven financieren.'

ZORGAFNEEMSTER

Sacha van Wayenburg 'Ik ben heel trots op alles wat ik hier doe'

ZORGAFNEEMSTER DE BUYTENHOF

Ik ben 21 jaar en ik kom hier al vier jaar. Eerst heb ik hier stage gelopen, dat vond ik zo leuk dat ik ben gebleven. We zijn met veel mensen, dat vind ik gezellig. We maken veel grapjes met elkaar, lachen veel.

Ik werk vijf dagen op de boerderij, soms ook vier. Meestal word ik om twaalf uur opgehaald met de taxi en dan kom ik om half een op de boerderij aan. Ik werk vaak achter de bar van de theeschenkerij, of ik help bedienen. Dan vraag ik wat de mensen willen en schrijf dat op. Ik kan heel goed cappuccino maken. Je moet dan melk in de machine doen en deze laten opschuimen en koffie in het kopje gieten. Alle melk moet schuimen, dat lukt me goed. Ik vind het ook fijn om buiten te werken. De stallen uitmesten of appels sorteren. Appels met een vies plekje erop gaan dan in de kruiwagen voor de varkens en de goeie appels zetten we in de winkel. Ik help ook wel takken onder de boomgaard weghalen.

In de theeschenkerij werk ik veel samen met Naomi, Priscilla, Kelly-Jane en Debby. Debby leer ik nu hoe je achter de bar bestellingen moet klaar maken en koffie verkeerd zetten of cappuccino. We staan vaak met zijn tweeën achter de bar, de andere twee helpen dan uitserveren. Met zijn drieën achter de bar staan mag niet, dat wordt veel te druk dan botsen we tegen elkaar aan.

Als het druk is zoals in de zomer of op zaterdag dan moeten we heel veel mensen bedienen. We hebben soms geen tijd voor pauze. Nu is het rustiger. Dan krijgen we ook vaak werk aan tafels te doen zoals thee afwegen. Heleen of Lineke van de begeleiding legt meestal uit wat we moeten doen.

Als ik klaar ben en ik heb pauze dan eet ik een eierkoek, zo'n hele grote.

Ik ben heel trots op wat ik alles wat ik hier doe, wat ik hier heb en wat ik allemaal kan.

Ik woon nu bij mijn ouders in Barendrecht. Als dat straks zou kunnen dan wil ik graag ook op De Buytenhof wonen. Het mooiste vind ik dat ik dan niet meer op de taxi hoef te wachten. Want die taxi is bijna altijd te laat. Vaak moeten we ook nog andere mensen ophalen. Liever ging ik op de fiets maar dat is te ver vanuit Barendrecht. Dan zou ik halverwege niet goed weten waar ik ben.'